
Yatipati Shannavatih

यतिपतिषण्णवतिः

Document Information

Text title : Yatipati Shannavatih

File name : yatipatiShaNNavatiH.itx

Category : deities_misc, stotra, gurudev, shataka

Location : doc_deities_misc

Proofread by : Aruna Narayanan

Description/comments : Ramanujastotraratnavali, Ramanuja Sampradaya. (Prayer to Shri Ramanujacharya)

Latest update : December 25, 2022

Send corrections to : Sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

June 29, 2023

sanskritdocuments.org

Yatipati Shannavatih

यतिपतिषण्णवतिः

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीनिधये नमः ॥

॥ श्रीमते रामानुजाय नमः ॥

अथ (१)यतिपतिषण्णवतिः ॥

कविताञ्जितकल्लोविकन्यकाकान्तवक्षसे ।

करुणादिगुणाढ्याय कमलानिधये नमः ॥

(१. अनुष्टुभ्)

वन्दे (२)नलाञ्जशरख्यापणं यापपत्तने ।

कुर्वन् (३)नलानुञ्जशरन्मधुजातयतिस्तुतिम् ॥ १ ॥

अेवं शुभसन्देशावडरामानुञ्जपत्रिकायै स्वकृतज्ञातां दर्शयन्तः

८०-तमे श्लोके श्लेषेण श्रीरामानुञ्जसाम्यं तस्या उपपादयन्ति

कवीश्वराः ॥

पिङ्गलवत्सरे भगवतो रामानुञ्जस्य अवतारः । स य भगवतः

आदिशेषस्य अवतारविशेषः । छन्दशास्त्रकृत् पिङ्गलमुनिश्च तथा

आदिशेषस्य अवतारविशेषः । अतः नानाविध (५४) वृत्तरत्नपूर्णेयं

षण्णवतिः कल्पिता कविसार्वभौमैः ॥

(२. पङ्क्तिविशेषः- यतिनुतिः(४))

पिङ्गलनामकवत्सरञ्जं मङ्गलदं यतिवृन्दपतिम् ।

पिङ्गलदर्शितवृत्तकुलैः अङ्गलसंख्युत्तमपुण्ड्रमये ॥ २ ॥

(३. वियोगिनी)

अभिवन्ध यतीन्द्रसंश्रयान्

अनघानाश्रितपापनाशकान् ।

अलमद्य करोमि सन्मुनेः

अतिदुधामलवृत्तमालिकाम् ॥ ३ ॥

(४. मालभाशिणी)

भगवन्नृदितो(प) भवस्य तारे

मतमंछो ! स भवस्य तल्लुनासि ।

मधुमासभवस्तथा कथं वा

मधुविद्वेषिणि सक्तमानसोऽभूः ॥ ४ ॥

भगवन्नृदितो भवस्य तारे

भवताराय नतस्य चेष्टसे त्वम् ।

मधुमासभवस्तथैव संयङ्

मधुमद्भाष्ययुगं प्राणीतवान् त्वम् ॥ ५ ॥

(५. श्रीः)

श्रीस्ते । सा स्तात् ॥ ६ ॥

(६. स्त्री)

श्रीमन् ! योगिन् ! । विद्यां दधाः ॥ ७ ॥

(७. भृगी)

दीव्यतान्मानसे । मे भवान् सन्ततम् ॥ ८ ॥

(८. कन्या)

योगिन्नस्मत्स्वामिन् ! ज्ञयाः । ज्ञया योगिन्नस्मत्स्वामिन् ! ॥ ९ ॥

(९. पङ्क्तिः)

श्रीयतिनेतुः ध्यानविधाता । पश्यति तत्त्वं वेदशिरस्थम् ॥ १० ॥

(१०. प्रिया)

यतिराट्पदे निरतस्सदा ।

यमभीकरो भविता पुमान् ॥ ११ ॥

(११. तनुमध्या)

मूर्तिर्यतिनेतुः शोषायितवस्त्रा ।

वंशं कलयन्ती पायादधराशेः ॥ १२ ॥

(१२. नरप्रिया(६))

भवति भाष्यकृत् भगवतः प्रियः ।

भवभयापलो भज तमुन्नतम् ॥ १३ ॥

(१३. सोमराज्)

यदा लक्ष्मणार्थं मुदा पूजयेत्ना ।

तदा वेदशीर्षार्णं विदा शंसितस्स्यात् ॥ १४ ॥

(१४. महर्षेभ्यः)

राजायं यतिपङ्क्तेः राजा सन् द्विजपङ्क्तेः ।

अज्ञानं भवरात्रेः नुधात्रस्तम अेतत् ॥ १५ ॥

रामायामधि रागं मा याया मम यित्त ! ।

गोदायास्सलज्जेऽस्मिन् मायाया लृति यायाः ॥ १६ ॥

(अनुष्टुभ्)

श्रीमद्रामानुजौ वन्दे गीतातद्भाष्यदायिनौ ।

वंशावङ्गतस्तौ गोदानाथसलोदरौ ॥ १७ ॥

अद्वैतं श्रवसां नेत्रेः द्वैतं य रसनासु यः ।

धत्ते स अेव योगी सन् विशिष्टाद्वैतमभ्रवीत् ॥ १८ ॥

(१५. प्रमाणिका)

श्रुतिस्मृतिप्रमाणिका यतिप्रकाशभारती ।

सुधानिमग्नविग्रहं करोति पण्डितं जनम् ॥ १९ ॥

(१६. गजगतिः)

बुधगणैरभिनुतो मुनिमणिः श्रितलरिः ।

श्रुतिशिरःकृतमतिः शुभततिं वितनुताम् ॥ २० ॥

(१७. बृहतीविशेषः यादवी(७))

यादववञ्चितयेता यः यादवपूजितपादो यः ।

यादवपर्वतवासी यः यादववंशजयेता यः ॥ २१ ॥

(१८. बृहत्सुपजातिः)

ब्राह्मणाराक्षसपीडायाः भूपतिपुत्रीं पालयता ।

प्यापितरामानुजनाम्ना संयमिराजा तेन वयम् ॥ २२ ॥

(१९. यम्पकमाला)

उन्त सनाथा तेन न यित्ता

संसृतिरक्षोभूतपिशायात् ।

लक्ष्मणयोगीश्वरीपदसक्तान्
लक्ष्मणपूर्वः पातुमिडास्ति ॥ २३ ॥

मत्तमयूरो बाणरघोऽभूत्
अण्डितवीर्यो येन षडास्थः ।
तं छि भुजङ्गं कञ्चन यित्ते
उन्त विधत्ते श्रीयतिराजः ॥ २४ ॥

(२०. मत्ता)

मा मा येतो धनमदमत्तान्
याया मर्त्यान् शृणु तव पथ्यम् ।
योगीन्द्रो हे यतिशतमन्यो !
नाथेत्येवं वद सुभभाङ् स्याः ॥ २५ ॥

(२१. पङ्क्तिविशेषः यतिमहिता(८))

अयि भज मानस ! यतिराजं
श्रितछितदायकपदरेणुम् ।
यदि भवभीकुलमपनेतुं
मतिरपि ते मुदमथ भोक्तुम् ॥ २६ ॥

(२२. त्वरितगतिः)

मतमभिलं श्रुतिरहितं
यतिपतिना परिमथितम् ।
श्रुतिमधुरं परमरतं
जगति ततं जयतितराम् ॥ २७ ॥

(२३. स्वागता)

धन्विनव्यपुत्रजातरसायाः
छष्टपूरकसडोदर ! धीर ! ।
संयमीन्द्र ! करुणारसवीला-
सौधमानस ! सदा वस यित्ते ॥ २८ ॥

शेमुषीति भवता डिल पद्ये
सम्प्रयुक्तमयि ! शेष ! यतीन्द्र ! ।
योऽमुमीरयति शब्दमभिज्ञः
तस्य भाति हृदये स छि शेषी ॥ २९ ॥

संयमीन्द्रपट्टपद्मभवान् ये

संवहन्ति शिरसा शुभरेणून् ।

सन्नमन्ति सडसा सुरलोकाः

सङ्घशोऽतिविनयेन युतास्तान् ॥ ३० ॥

(२४. छन्दवज्ज)

श्रीवाशिमतोऽदितकृमताद्दृक्-

श्रीवाञ्जिमेधोऽदितविग्रहाय ।

श्रीवारण्णद्रीश्वरभूषणाय

श्रीवारिदो भाति यतीश्वरो नः ॥ ३१ ॥

(२५. उपजातिः)

सरस्वतीयं सरसा भवन्तं

सञ्चासिनं नाम सदाऽऽश्रयन्ती ।

सञ्चासिनी साधु भूव तस्मात्

सन्तं न योगं सडते स्वभर्तुः ॥ ३२ ॥

श्रीलक्ष्मणार्यार्यपदावलम्बी

कदाऽपि कृच्छ्रं न समेति धन्यः ।

श्रीलक्ष्मणे तत्पदसंश्रये य

श्रीरामभद्रस्सुमनास्स ताद्दृक् ॥ ३३ ॥

(२६. अमुकुला)

संयमिनेतुश्चरणसरोजं

सन्ततमन्तर्विषसतु मान्यम् ।

सङ्घटसङ्घः प्रतियडितो यत्

सम्प्रति भीतः परिगलितोऽस्मत् ॥ ३४ ॥

(२७. दोषकम्)

संयमिनायकपादभवानां

सात्त्विकसन्ततिमौलिविधृतानाम् ।

संसृत्तिसम्भवतापडराणां

सन्तु कणा मयि रेणुगणानाम् ॥ ३५ ॥

(२८. वंशस्थम्)

स नाम लोके मनुजो मडीयते

स नाम दूरीकुरुतेऽधवल्लभम् ।

स नाम सर्वानिह विन्दते शुभान्

सदा मुदा यो यतिराजसेवकः ॥ ३६ ॥

(२९. भुजङ्गप्रयातम्)

अलो यादवाद्यैर्वनान्तर्विसृष्टः

किरातेन केनाऽपि जायायुतेन ।

निमेषेण नीतोऽसि काञ्चीसमीपं

रसं पातुकामेन नित्यं धरण्याम् ॥ ३७ ॥

सुशित्रावतारं भवन्तं सुधीन्द्राः

वदन्त्येव युक्तं ततस्संयमीन्द्र ! ।

सुशित्रावतारो भवान् सत्यमेतत्

किमत्रास्ति शिब्रं परामर्शभाजाम् ॥ ३८ ॥

(३०. स्रग्विणी)

लक्ष्मणं सन्मुनिं भावये सन्ततं

भक्तिमत्तल्लजं श्रीपतेः पादयोः ।

अम्बरं शोणितं दण्डकं पुण्ड्रकं

भिल्लतं विग्रहे मानसे सद्य्याम् ॥ ३९ ॥

(३१. द्रुतविलम्बितम्)

यतिपते ! कपिलादिमतानि ते

भणितिभिः परमुन्नतयुक्तिभिः ।

परिहृतानि विशिन्त्य विदः श्रुतेः

परमनन्दशुपूरितमानसाः ॥ ४० ॥

भवभजं भज हे भवभञ्जकं

भवपितुः पितुरान्तररञ्जकम् ।

भवततिर्भवतीह परत्र सा

भव मनो ! मम तेन निराकुलम् ॥ ४१ ॥

(३२. कुसुमविशित्रा)

यतिपतिवाणी सरलगभीरा

श्रुतिशतनन्धा मुररिपुभोग्या ।

मनसि मदीये विलसतु नित्यं

परमतजातैरपि बहुमान्या ॥ ४२ ॥

(३३. मणिमाला)

नित्यं कुरु कण्ठे योगीश्वरनाम्नां

वर्णवलिभूषां काञ्चिन्मणिमालाम् ।

भीतिर्न भवाभ्यात् भीमादखिराजात्

चित्ते तव कुर्यात् नृत्तं मममित्र ! ॥ ४३ ॥

(३४. ललिता)

श्रीलक्ष्मणार्थमुनिनाथकीर्तनात्

श्रीलक्षितात्मपृथुवक्षसो हरेः ।

श्रीपूरितानि ललितानि ते पुरः

श्रीमन् ! भवन्ति मम मित्र ! निश्चितम् ॥ ४४ ॥

(३५. मञ्जुभाषिणी)

प्रमदानुसारनिरतेन येतसा

मदनानुकूलललितेन मोहिते ।

भवभीतिदायिगुहने कृतभ्रमे

मयि लक्ष्मणार्थ ! कुरु वीक्षां मनाङ् ॥ ४५ ॥

प्रमिताक्षराऽपि सकलार्थशेषधिः

यतिराजसूक्तिरनघा विराजते ।

धृति नाम हन्त विबुधा मुदा युताः

सततं त्वदीयपदसेवने रताः ॥ ४६ ॥

यदि नाम भीतिमुपयासि संसृतेः

यमयातनादिबहुधोरभाजनात् ।

यद्दुर्वशनाथललितैकमग्राद्धत्-

यतिवृन्दनाथपदपङ्कजं भज ॥ ४७ ॥

वनिताविलासरमणीयवक्षसा

वसुधातलेऽत्र बहुधा विडारिणा ।

वसुधेवदेववरदेवकीमुवा

वदतीऽथ योऽति यतिराट् तमाश्रये ॥ ४८ ॥

मदनेन पापसदनेन केवलं

मधुवैशिपादभजनैकवैशिणा ।

मम मानसं छि परिमोक्षितं छितं
मछितं छिताय यतिराजमाश्रये ॥ ४९ ॥

कलिकालजातकलुषाभिभूतधीः
कमलाधिनाथदृष्टया प्रियोऽनिशम् ।
(९) कमलासकुक्षिकरुणाजुषाऽमुना
कलयामि नाम कमलापतिं करे ॥ ५० ॥

यतिनाथके त्रितनुदण्डमण्डिते
गुणवारिधौ निम्बिलपुरुषार्थदे ।
रतमानसाय नतिवृन्ददायिनी
जनता शुभं निम्बिलमत्र विन्दते ॥ ५१ ॥

दधिदुग्धकुन्दशरदिन्दुपाण्डरैः
दश यैकमेकमिति पुण्ड्रजालकैः ।
परिमण्डितं भजत लंसमद्भुतं
रमणीयपिङ्गशुभरेभिकायुतैः ॥ ५२ ॥

(३६. प्रदर्षिणी)
उद्दिशो भवविपिनादनेकदुष्पात्
उद्भन्तुं यद्वि कुरुषेऽथ मित्रराजम् ।
उन्नाम्नो रविवसतेः गुणान् विवेक्तुः
उद्योगं कुरु सुदृष्टस्य कीर्तने त्वम् ॥ ५३ ॥

(३७. मत्तमयूरम्)
काञ्चीपूर्णात् प्राप्य गिरः षट् करिशैल-
श्रीनाथप्रोक्ताः शुभदाः श्रीयतिराजः ।
आश्रित्यासौ तं य मलापूर्णागुणुद्धं
दृष्टस्तस्थौ यस्तमुदारं कलयामि ॥ ५४ ॥

(३८. वसन्ततिलकं)
शैलो छि तस्य वपुरेव हरेः कथं वा
पद्भ्यां यरेयामति कुञ्चितजानुभागः ।
आरोहणं कलयति स्म गिरेर्महान् यः
तस्याङ्घ्रिपद्मयुगलं शरणां प्रपद्ये ॥ ५५ ॥

मन्मौलिमण्डनमहो मछिता महीयं

अस्याश्च माण्डनमिदं तव पादपद्मम् ।
तन्म्यस्तुमत्र मयि किं यदितो यतीन्द्र !
स्वामिन् ! इतीव वदति स्म गिरिश्व शेषः ॥ ५६ ॥

अेतत् द्वयं समवलोक्य सपथनन्तः
तत्रैव वेङ्कटपतिः स्वयमाविरासीत् ।
यद्भ्रन्मोदितविलोचनमोदवारि-
सम्प्लावितस्स भगवानपि शैलराजः ॥ ५७ ॥

श्रीरङ्गराजदयितासहसम्भवाय
श्रीदेवराजलृद्यङ्गमनीरदाय ।
श्रीश्रीनिवासधरणीधरविज्जलाय
सम्पत्कुमारराजकाय नमो नमस्ते ॥ ५८ ॥

पुण्ड्रनिदण्डपश्चिमिण्डितगात्रमेनं
पुण्ड्रेक्षुण्डण्डपश्चिमिण्डितगात्रमेकम् ।
पुंसोऽपि हन्त परमे पुरुषेऽनुरक्तान्
पुण्यानतीव कलयन्तमवैमि कामम् ॥ ५९ ॥

(३९. अपराजिता)
यतिपतिमतकाः परैरपराजिताः
अपि यमपृतनां निजार्थमुपागताम् ।
तनुगततुलसीस्रगादिपराजितां
विदधति मयि सन्तु ते प्रसन्नाः ॥ ६० ॥

(४०. प्रहरणकविता)
यतिपतिपद्योः नतिमिह वलतः
मतिरतिसुभगा गतिरतिपरमा ।
भगवति मलती रतिरपि भविता
भवति य भवतो न हि भयकण्डिका ॥ ६१ ॥

(४१. मालिनी)
सरलमतिगभीरं पावनं धन्यलब्धं
मधुरतममुदारं मङ्गलं माननीयम् ।
विरतविततितथ्यं भाषितं यस्य सर्वं
स जयति यतिराजः सार्वभौमो गुण्डाम् ॥ ६२ ॥

अनुपममतिः पावनं धन्यलभ्यं

कविभलमललोपं कल्पकं काङ्क्षितानाम् ।

कमलनयनभोग्यं यद्भयो भाति सर्वं

स जयति यतिराजः सार्वभौमो गुडुणाम् ॥ ६३ ॥

कमलमिव मनोऽं (१)षडुपदानन्धभावं

(षडुपद - भृङ्गः । द्वयाभ्यमन्त्रश्च ॥)

विमलमिव नभो यत् (२)सत्कुलालोकपात्रं

(सत्कुलं - नक्षत्राणां कुलम् । सतां कुलं य ।)

अमलमिव मुनीनां मानसं सर्वतत्त्वं

प्रथयति वचनं ते लक्ष्मणार्यार्यवर्य ! ॥ ६४ ॥

(४२. यामरम्)

शोणवस्त्रवेष्टितं विभाति यन्त्रिदण्डवत्

पुण्ड्रजालमण्डितं य दारुपादुकायुतम् ।

विष्णुश्चित्तबालिकास्यजातसूक्तिश्चित्तकं

लक्ष्मणार्यनामकं तदस्तु भूतये मम ॥ ६५ ॥

संयमीन्द्रपादपद्मसङ्गतेन येतसा

मानवोऽत्र नेतरत्र सङ्गमेति यस्स मे ।

अन्धुरत्नमन्तरङ्गमित्ररत्नमिष्यते

देशिकोऽपि सोऽयमेव तत् परं य दैवतम् ॥ ६६ ॥

(४३. पञ्चयामरम्)

यतीन्द्रवङ्गनिर्गतैशुभाक्षरैः प्रपूरितं

श्रुतिस्मृतीतिहासतः समुद्धृतैस्तथा रसैः ।

पराशरात्मजातजातसूत्रमार्गसङ्गतं

परावरज्ञाभावितं विभाति भाष्यमद्भुतम् ॥ ६७ ॥

निधाय वेत्रमञ्जसा स्वमौलिवेष्टनान्तरा

प्रबोधमुद्रिकां वडन् प्रमोदपूरितान्तरः ।

स्तोत्रसूत्रसत्तरः परो जगाद यत्पुरा

यतीन्द्रभाष्यमण्डितं तदत्र भाति शोभनम् ॥ ६८ ॥

सुनव्यकाव्यसेवनात् सुशास्त्रयुक्तिसेवनात्

श्रुतिस्मृतीतिहासतः सदागमान्तसेवनात् ।

यदत्र विन्दते परं जनो मनोविनोदनं

ततोऽपि गद्यसेवनात् यतीश्वरस्य विन्दति ॥ ६८ ॥

कृतागमार्थसङ्ग्रहः कृतान्तभूतभाषितः

कृतान्तभीतिदायकः कृताननाभिनन्दितः ।

कृतायितस्वकालकः कृताकृताद्यसत्त्वियं

कृतानुकम्प्य ओष मां कृती यतीश्वरोऽवतु ॥ ७० ॥

यतीश्वरः कृपामयः परं परो विराजते

य ओष नित्यनामकं भृशं दृशाल्पकाकृतिम् ।

गुरुं पुनः प्रभावतः प्रबन्धमद्भुतं परं

विधाय पाति मानवान् पुराणपूरुषप्रियम् ॥ ७१ ॥

(४४. शिष्यशिषी)

मडानामोदोऽयं मम मनसि लीलां वितनुते

यतीन्दोरास्येन्दोः अमृतमिव भूयो विगलितम् ।

पिबाम्येवं नित्यं वचनमतिरम्यं भगवतः

मनःकान्तं मान्यं मधुरमधुरं साम्यविधुरम् ॥ ७२ ॥

यतीन्दोरास्येन्दोरमृतमिव पीत्वा विगलितं

वयस्तादृक् श्रीमान् स्वयमुपगतो षर्षविवशः ।

प्रियां त्यक्त्वा ऽित्यां यदुशिष्यशिषीर्षे विजयते

ततस्तामायातामपि स रमणीमाळ तदिदम् ॥ ७३ ॥

(४५. पृथ्वी)

प्रणम्य यतिमण्डलप्रवरपादपङ्कोदितं

प्रवेशमनवीनवाक्शिरसि यो विधत्ते पुमान् ।

प्रमोदमतुलं वरं स किल सत्यमत्राश्रुते

प्रमोदभरपूरितो नयति कालमस्मिन् कालौ ॥ ७४ ॥

कलिः प्रथयतु स्वयं कमपि विभ्रमं सम्भ्रमात्

कठोरमकपूरितं कलुषजालकन्दायितम् ।

तथाऽपि सुभमेधते यतिवरस्य सूक्तौ रतः

शिरन्तनसरस्वतीरसभरेण या पूरिता ॥ ७५ ॥

यतीश्वरसरस्वतीमनुभवन्ति ये कोविदाः

यतीश्वरसरस्वतीमथ पठन्ति ये सादरम् ।

यतीश्वरसरस्वतीमथ वडन्ति ये पुस्तके

यतीश्वरधियैव तान् षड नमामि सर्वानपि ॥ ७६ ॥

(४६. मन्दाङ्कान्ता)

आसूर्याप्ये मडति मधुरे मान्यवंशेऽवतीर्णः

दिव्यक्षेत्रे सकलमडिते पावने दर्शनीये ।

नाम्ना यत्तत् सुरनरभुवा भाषया मिश्रितेन

प्रोक्तं जातं जगति विदितं श्रीपरुम्भूधुरीति ॥ ७७ ॥

श्रीर्यां श्वाध्या भवति छि सतां तामिमां संवडन्ती

धूर्यां तां भूर्वडति यदियं श्रीपरुम्भूधुरीति ।

तादृक् नाम्ना भवति जगति प्रागकीर्तिः पुरीयं

नामन्युक्तान्यल ! विमृशतां भाति वर्णानि तत्त्वम् ॥ ७८ ॥

(४७. उरिणी)

कुवलयदलश्यामे रामे रतस्सततं मुनिः

यतिपतिरसावीडामुक्तो छितैकरतो नते ।

मधुरमधुरा भाषावेषाः किस्न् निजसंविदः

कलयतु सदा नृत्तं चित्तं मदीयमुपाश्रितः ॥ ७९ ॥

(४८. नर्कुटकम्)

करधृतदण्डमस्तु मम मानसवाञ्छितदं

कटितटरक्तवस्त्रकमनीयवपुःप्रवरम् ।

शुभमयशुभपुण्ड्रसुभगाङ्गति मङ्गलदं

यतिपतिनामकं किमपि दैवतमप्रतिमम् ॥ ८० ॥

यतिपतिमञ्जुवङ्गगविताक्षरपङ्क्तिधरं

मतिमतिडर्षजालपरिवर्षणार्कर्मकृति (तम् ।) ।

सति पथि नीयमाननिगमार्थमडाविलवं

रतिमिड मे ददातु परपुंसि सुभाष्यमिदम् ॥ ८१ ॥

(४९. कुसुमितलतावेल्लिता)

स्वामी काषायं वपुषि कलयन् षडस्तपन्ने त्रिदण्डं

श्रीमच्छ्रीशूर्णं परिगततनुं श्वेतपुण्ड्रैस्सुरभ्यम् ।

मौलौ सन्दृश्यां कथययकृतां सञ्छिप्तां भव्यमूर्तिं

श्रीमानन्तर्मे विलसतु सदा संयमीन्द्रो मडात्मा ॥ ८२ ॥

(५०. विबुधप्रिया)

वारणाद्रिशिरःस्थितं वरदं सुपर्वमडीरुडं

वर्धयन् स्वकराम्बुना परमुन्नतं सकलेडितम् ।

सर्वदाऽतुलसद्व्यं यतुराननाध्वरसम्भवं

संयमिप्रवरो गुरुः गुणवान् सदा स विराजते ॥ ८३ ॥

(५१. शार्दूलविक्रीडितम्)

वन्दे लक्ष्मणयोगिपादयुगलं शोणाञ्जतुल्यप्रभं

वीथीधूलिसमूहकलमकवयं भिक्षाटनप्रस्थितम् ।

यद्विन्यासपवित्रितं क्षितिरजश्चक्राङ्कुरेभोज्ज्वलं

स्वाङ्गुल्यग्रसामादृतं शुभकरं मौलौ विधत्ते जनः ॥ ८४ ॥

श्रीमद्यामुनतीर्थसक्तलुट्टयौ पाण्यामवंशोत्तमौ

विष्यातौ भुवि यादवाश्रितपदौ रामानुजौ यौ तयोः ।

अेकः श्रीविबुधेन्द्रजातमखितं मूलं डिलादौ जगौ

अन्यस्तस्य ततश्च भाष्यमनयोः पाद्याम्बुजान्याश्रये ॥ ८५ ॥

(श्रीकृष्णायतिपत्योः श्लेषः)

श्रीमल्लक्ष्मणयोगिराजवयसां माडात्क्यमत्यद्भुतं

कोऽडं वक्तुमिदं वदन्ति सुधियः श्रीवत्सगुर्वादयः ।

काणादप्रमुपेषु मास्तु धिषणा शास्त्रेषु काव्येषु वा

सर्वत्राऽपि जयं यतीश्वरगिरां सेवा प्रदधादिति ॥ ८६ ॥

शय्या पद्मविलोचनस्य मडतः पुंसो भुजङ्गाधिपः

सञ्जातो धरणौ डिलायमभवत् पूर्वं मडाभाष्यकृत् ।

सञ्जातोऽथ य पिङ्गलाह्वयमुनिः छन्दश्चयं निर्भमे

सञ्जातोऽथ य लक्ष्मणार्थमुनिराट् श्रीभाष्यकारोऽभवत् ॥ ८७ ॥

जातो भाष्यकृदेषु भाष्यकृदभूत् श्रीपिङ्गलः पिङ्गले

वर्षेऽभूत् मधुरोदितोऽथ य मधौ मासे भवत्तारकः ।

सञ्जातो भवत्तारके सकलमध्येतत् परं साम्प्रतं

तस्मात् साम्प्रतमेनमस्मि शरणं यातो यतीनां पतिम् ॥ ८८ ॥

शास्त्रे शब्दमये ततान विद्वृतिं जन्मन्यसावाद्विमे

मध्यस्थेऽथ य जन्मनील विद्वृतिं छन्दःकुलेऽथोदिते ।

जन्मन्यत्र विधाय भाष्यमुभयं गद्यत्रयं सारवत्

वेदार्थस्य य सङ्गुलं यतिपतिः नित्यं स्थितो दीपवत् ॥ ८९ ॥

सञ्चारोऽपि पवित्रितक्षितितलं सद्भिस्सदा सेवितं

काञ्चीपूर्णाकृतीन्द्रवाग्विलसितैः विद्योतमानान्तरम् ।

वेदार्थोद्यसमृद्धशोभननवग्रन्थोद्यैकस्थलं

श्रीरामानुजमत्र्यवर्णमधुरं सेवस्व हे यित्त ! मे ॥ ९० ॥

(श्रीरामानुजश्रीरामानुजपत्रिकयोः श्लेषः)

(पर. सङ्घरा)

नामाभूत्ते त्रिवर्णा त्रिजगदभिहितं लक्ष्मण ! श्रीयतीन्दो !

सौत्रं भाष्यं त्रिघेदं त्रिविधमपि कृतं गद्यमत्र त्वयेदम् ।

वाणी सेयं त्रिधाभ्यः विवृततनुरभूत् या त्रिषट्काभिरामा

त्रिनिग्रन्थप्रणेतः ! त्रिमुनिवर नमस्ते गृहीतत्रिदण्ड ! ॥ ९१ ॥

“गाथाताथागतानां” एति निगमशिरोदेशिकः प्राड यं ते

स्तोत्रे श्लोकं मडान्तं तमिड वयमडो कीर्तयन्तो मडान्तम् ।

विन्देमानन्दमन्तर्विधुतसमशुभो विस्तृतापार्थसार्यान्

नान्यान् स्वप्नेऽपि यामो विमतसृतिमतो शुवसञ्शुवकामाः ॥ ९२ ॥

(प३. पादाङ्गुलकम्)

मा मां रामां येतो यायाः

श्रीमद्रामावरजं यायाः ।

रामास्सर्वा अनुजा येताः

कामान्नेमा वामाः कुर्याः ॥ ९३ ॥

(प४. गीतिः)

यतिपतिपादपयोजे

यदि मतिरीषत्रिवेशिता भवति ।

यम एति तस्य व पूरिति

यवलवमात्रं न विद्यते चिन्ता ॥ ९४ ॥

पिङ्गलवत्सरजातः

पिङ्गलमुनिरेव लक्ष्मणार्योऽयम् ।

मङ्गलसन्ततिदायक

तुङ्गगुणाश्लिष्टवृत्तङ्गुलभूमिः ॥ ९५ ॥

लक्ष्मण ! यतिवर ! स भवान्

अतिमडितो नस्सुबन्धुरत अवे ।

वासवभवाय दत्ता

विवृता भवतात्र वृधगधकृता ॥ ९६ ॥

(उपजातिः)

श्रीभाष्यसिंहासनमात्मनीनं

अस्मत्कुलश्रीतिलकाय दत्त्वा ।

स्वभाग्निनेयाय तुतोष भूयः

यस्तं प्रपद्ये शरणां यतीन्द्रम् ॥ ९७ ॥

(गीतिः)

यतिपतिषण्णवतिरियं

द्विजपतिसुस्कन्धलालनीयाङ्गा ।

दृस्वा य वर्धमाना

सेव्या परमेव देवता जयति ॥ ९८ ॥

यतिपतिषण्णवतिरियं

सुगुणा शुद्धा सुवृत्तजतयुता ।

ब्राह्मीं श्रियं वडन्ती

कण्ठाभरणं सतां सदा भवतु ॥ ९९ ॥

(त्वरितगतिः)

यतिपतिषण्णवतिरियं

कविमणिमानिधिरयिता ।

निजपठने रतधिषणं

समकुशलं विरथयति ॥ १०० ॥

यतिपतिषण्णवतिः ॥

इति श्रीमदाशुकविसार्वभौमस्य श्रीनिधेः कृतिषु

यतिपतिषण्णवतिं सम्पूर्णां ।

Footnotes टिप्पणी

(१) आगामिनि पिङ्गले वत्सरे भगवतः श्रीरामानुजस्य षोडशी

षष्टिपूर्तिः (९६० संवत्सराणां पूर्तिः) भविता । सा य उत्सवैः

पूर्णां कर्तव्या । तदङ्गतया श्रीरामानुजविषयकाः प्रबन्धाः

उपन्यासाश्च विद्मद्भिः कर्तव्याः । इति प्रार्थये ।” -

एति श्रीकाञ्ची विद्मद्रेण्य पद्मभूषण मडामडिमोपाध्याय, प्रतिवादि-
भयङ्करमण्डलङ्गराथार्य स्वामिनः स्वकीय “रामानुजन्” नाम
द्रमिडपत्रिकायां सन्देशमदिशन् । श्रीकवीश्वराः तेन सन्देशेन
प्रयोदिताः ८६० संवत्सरपूर्तिजन्मर्क्षोत्सवत्वात् अस्य, ८६ श्लोकैः
पूर्णां एमां यतिपतिषण्णवतिं अरथयन् ॥

(२) नलाग्रजशरश्चापजः - राक्षसवत्सरे धनुर्मासे जातः एत्यर्थः ।
यापपत्तने-धनुष्पुरे । श्रीकविसार्वभौमानां गुरवः श्रीवात्स्यवेङ्कट-
शेषार्यमडादेशिकाः राक्षसवर्षे यापमासि अवतारं कृतवन्तः । तत
अेवं वर्णना ॥

(३) नलानुजशरत्-पिङ्गलवत्सरः । मधुजातः-चैत्रमासे कृतावतारः
“मधुश्च माधवश्च वासन्तिकावृत्” एति भगवती श्रुतिः ॥

(४) नवमिदं वृत्तम् । यतिनुतिरिति नामधेयमस्य अस्माभिः दत्तम् ॥

(५) भवस्य तारेः - आर्द्रानक्षत्रे-
“आर्द्रा नक्षत्रं रुद्रो देवता” एति श्रुतिः ॥

(६) नरप्रिया - नवमिदं वृत्तं कविप्रयुक्तम् ।
एदस्माभिः दत्तं नामधेयमस्य ॥

(७) यादवी - नवमिदं वृत्तम् । अेतदस्माभिः दत्तं नामधेयम् ॥

(८) यतिमडिता - नवमिदं वृत्तम् । अेतदस्माभिः दत्तं नामधेयम् ॥

(९) कमला नाम यतिपतेः भगिनी । यस्याः वंशे जाता अेते कवीश्वराः ॥

कविताञ्जितकल्लोलिकन्यकाडान्तवक्षसे ।
करुणादिगुणाढ्याय कमलानिधये नमः ॥

॥ श्रीनिधये नमः ॥

The footnotes are given as number enclosed in parenthesis.

Proofread by Aruna Narayanan

Yatipati Shannavatih

pdf was typeset on June 29, 2023

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

